

متن پرسش

سلام استاد: وقتتون بخیر خسته نباشید. تشکر فراوان که علیرغم مشغله فراوانی که دارین واسه ما هم وقت میذارین و لطف میکنین جواب میدین. ان شاءالله خیر دنیا و آخرت تماما نصیبتون شه و عاقبت بخیر بشین. استاد چه جوری میشه به مقام رضا رسید و در مسیر زندگی و اتفاقات پیش رو تسلیم امر خدا بود و گله شکایت نکرد و از خدا طلبکار نبود؟ قبلاً فکر می کردم اینجوری باشم اما امتحان که پیش اومد فهمیدم فرسنگ ها با این حال و مقام فاصله دارم. خیلی سرخورده شدم احساس شرمندگی به خدا و احساس ناامیدی به خودم پیدا کردم که آیا به این حال و کمال می رسم یا نه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: وقتی زندگی خود را طوری تعریف کنیم که اولاً اصل را بر بندگی خدا بگذاریم و ثانیاً سعی کنیم آرزوهای دنیایی خود را کم نماییم، متوجه می شویم خدای این عالم، خدایی است که به راحتی می توان از او راضی بود و در زیر سایه او به نیازهای حقیقی و منطقی خود دست یافت، در حدی که همچون ملایمان امام الموحدین «علیه السلام» اظهار می داریم: «الْهِي! كَفِي بِي عِزًّا اِنْ اَكُوْنَ لَكَ عَبْدًا وَ كَفِي بِي فَخْرًا اِنْ تَكُوْنَ بِي رَبًّا اَنْتَ كَمَا اِحِبُّ فَاجْعَلْنِي كَمَا تُحِبُّ»؛ [۱] خدایا! همین اندازه عزت مرا بس است که من بنده‌ی تو باشم و همین اندازه فخر مرا کافی است که تو پروردگار من باشی، تو همان هستی که من می خواهم، پس مرا چنان کن که تو می خواهی. خیلی شعور می خواهد که انسان متوجه معنی شایسته شدن برای عبادت بشود، به طوری که حضرت حق به او فرمان بدهد، از این به بعد امکان پرستیدن من در تو پیدا شده است. موفق باشید

[۱] (۱) - «بحارالانوار»، ج ۷۶، ص ۴۰۳.